

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manuale Sodalitatis B. Mariae Virginis. siue Exercitium Spirituale Christianae Pietatis

Véron, François

Coloniae Agrippinae, 1505 [i. e. 1605]

Pars 1. Sacramenti huius necessitas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46577](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46577)

CAPVT IIII.
EXERCITIUM
REGVLAE TERTIAE

DE SACRAMENTO
pœnitentiæ.

PARS PRIMA.

Sacramenti huius necessitas.

PŒNITENTIA est Sacramentum à Christo institutum, in quo, ministerio Sacerdotum, remittuntur peccata actualia, & soluuntur omnia vincula ad culpam pertinentia, quibus hominis conscientia quodammodo fuit ligata: remittitur quoque pœna æterna, & pars pœnæ temporalis, vel etiam tota secundum dispositionem pœnitentis. Vnde colligi potest, quanta sit huius Sacramenti necessitas; quippe quod, vti Concilium Tridentinum decreuit, non minus necessarium est ad salutem eorum, qui post baptismum in peccatum mortale inciderunt, quàm sit necessarius baptismus ad salutem eorum, qui nondum sunt regenerati. Quocirca et si pœnitentiæ radices primo adpectu videantur duræ, & amaræ, tamen propter
maxi-

maxima, quæ ex ea homo habet præsidia, fructus eius sunt dulcissimi, & suauissimi. Vt propterea merito debeat omnis Christianus, cui sua salus cordi est, quam primum animaduertit se aliquod peccatum graue, & mortale incurrisse, sine mora accurrere ad hunc diuinæ misericordiæ fontem. Nam cum quatuor mala sint & damna, quæ animæ inferantur à peccato mortali, ijs singulariter occurrit, & medetur sola poenitentia.

Primum malum est; Quotiescunque homo est in peccato mortali, & denuo idem committit, illud eisi easdem circumstantias habeat, priore tamen efficitur grauius, & consequenter tertium est grauius secundo, & quartum tertio, & sic deinceps. Causa huius rei est, quòd quo Deus plus temporis concedit peccatori ad conuersionem, hoc magis crescit eius ingrati- tudo, diuino beneficio abutentis, & quotidie Deum nouis peccatis offendentis.

Secundum malum est: quod dum homo vnum peccatum commisit, viam parat ad facile committendum alterum: nam vt dicit beatus Gregorius; tanta est peccati grauitas, vt si non corrigatur subito, suo pondere hominem trahat ad committendum

tendum aliud, & hoc ad tertium, & tunc deinceps.

Tertium est; quòd homo existens in peccato mortali, iacturam facit omnium bonorum operum suorum; nihil enim profunt ad promerendam vitam æternam. Quare nec eleemosynæ, nec orationes, nec ieiunia, nec Indulgentiæ, nec martyrium ipsum pro Christo susceptum illi profunt, si eum peccatorum suorum non pœnitet; profunt verò tantum ad obrinenda bona temporalia, & pro dispositione ad pœnitentiam impetranda.

Quartum malum est, quod peccatum magis, magisque paulatim diuinæ misericordiæ portam occludat; vt tandem vix spem relinquat veniæ à Deo obtinendæ. Quodenim refugium superesse potest homini in peccatis perseveranti, nisi paululum spei, quod fortè Deus eius miserebitur? Iam, quò diutius persistit in peccato, eò magis discedit à misericordia diuina, & propius accedit ad diuinam iustitiam, prouocando magis magisque Dei iram, vt vindictamumat de peccatis.

Denique sicut videmus in rebus externis euenire, quo diutius macula aliqua panno inhæret, hoc difficilius postea tollitur: similiter quo homo rarius peccat & purgat capillos, hoc magis implicantur, & sordibus

dibus replentur: sic quo anima lōgius differt se expurgare per confessionem, eò difficilius postea se expurgat, & ob multitudinem peccatorum magis intricat, tantaq; anxietate obruitur, vt ne à docto quidem Confessario extricari possit. Ac, quod amplius est, gignit ac nutrit in se vermem Conscientiæ, quem etsi in hac vita non sentit, tamen in hora mortis crudeliter mordentem sentiet, & multò amplius in futuro seculo; vbi vermis iste nunquam moritur, nec ignis, qui eum combusturus est, exstinguitur.

PARS SECVNDA.

Quæ partes Pœnitentiæ?

Nihil videtur explicandum hîc de partibus Pœnitentiæ, quæ tres sunt, Contritio, Confessio, & Satisfactio, planè necessariae ad perfectionem huius Sacramenti tam necessarij ad salutem. Passim enim extant & teruntur vtiliter Christianorum manibus libri, qui de his copiosè tractent. Hoc tantum in præsentia; quòd ad veram contritionem pertineat, vt peccator doleat, & detesteretur peccatum commissum, quatenus est offensâ Dei super omnia amati, coniungatq; cum hoc dolore, & detestatione firmum propositum mutan-

*In quo sit
vera Con-
tritio.*